

nati dokumentumoknak, a holland katekizmusnak, az új magyar hittankönyvnek, a zsoltároknak, liturgikus szövegeknek; más keresztény és nem-keresztény vallások képviselőinek gondolataiból is szemelgetnek. Az összeállítás olyan változatos, hogy mindenki megtalálhatja benne „mindennapi kenyerét”. Helyesnek tartjuk a magyar és külföldi szerzők arányos szerepeltetését, de egy-két külföldi szerző (pl. Michel Quoist) túl sok idézettel szerepel. Túl bő mértékkel válogattak közepes, ún. „vallásos költők” verseiből is, holott bőven kínálkozott volna anyag nagy költőinknél. A „népének” megjelenés néha igen rossz helyre csúszott (pl. 53.o.!) Nem illik a versidézetet „átalakítani” sem (sorokat fölcserélni, helytelenül idézni, vagy rövid részleten belül kihagyni, pl. 14,39). Zavaró, hogy a zsoltárok hol a verses (Sík-féle), hol prózai fordításban szerepelnek.

Ez a néhány kritikai megjegyzés csak azt akarja elősegíteni, hogy a megígért folytatás még jobb legyen. Semmiképp sem csökkenti az összeállítás két legnagyobb értékét: optimista, pozitív világnézetét és tég, egyetemes világszemléletét.

Magyar Erzsébet

F. Lelotte SJ: Beszélgetés a Mesterrel. Imák és elmélkedések. Fordította és átdolgozta Bálint András. Sajtó alá rendezte Huzsvár László. Újvidék 1972. 343 o.

Nem mindennapi könyv. Valóban „beszélgetni” tanít. Az imák sosem lesznek sablonossá. Aki ezeket a szövegeket használja, hamarosan félre teszi a könyvet és saját szavaival fog beszélgetni a Mesterrel. Tartalma gazdag és erőt sugároz. Stílusa friss, lendületes, mégis egyszerű (Köszönöm, Uram). Felépítése lélektani: A kegyelmi életet a napot átszövő imádság táplálja. Az Egyház tagja átéli annak gondjait és megéli liturgiáját — a központban a szentmise szövege, külön színes papíron. Útját a Szűanya oltalmában járja — itt kapcsolódik be a magyar hagyomány gazdag Máriatisztele. Egyik legsikerültebb rész a „Nagy feladatokra készen” c. fejezet. Imái-tanácsai a Jézus kegyelmével jellemén és képességein faragó, az életre készülő ember műhelytitkait tárják fel. A szentségi élet, a pályaválasztás és a keresztény apostolkodás egymást kiegészítő pólusok. Az egész a végső beérésben és az Istennel váró örök dicsőségben csendül ki. A melléklet a katolikus hit korszerű bemutatását tartalmazza.

Az élet minden szakára, hivatására, problémájára akad itt imádság: a munkásnő, a gépkocsivezető, a csúnya ember, a félnék, a „nem imádkozó” megtalálja a maga imáját. Igen közvetlenek a fiatalok imái egymásért: fiúk imája lányokért, lányok imája igaz férjért, stb. Szerepelnek szóbeli és elmélkedő, egyéni és közösségi imák. (A lelkitükörnél sikerültebb a világnézeti önvizsgálat.) Az ó- és újszövetségi gazdag imanyagán kívül (pl. „Gondolatok a szentáldozásra”: csupa dialógusra indító evangéliumi elmélkedés) megszólalnak az Egyház nagy imádkozói, egyházatyák, szentek és szellemóriások, és nagy helyet foglalnak el a magyar irodalom istenkeresői.

Külön ki kell emelnünk a könyv nyomdai technikáját: a színes címek és a félkövéren szedett zsoltárok és himnuszok (Sík Sándor és Babits remek fordításai) üdítően változatosak teszik. A remek tartalom azonban tartósabb kötést érdemelne.

Hogy az imádság igénye mennyire benne van a mai emberben, a mai fiatalokban is, mutatja az a tény, hogy a könyvet pár hónap alatt szétkapkodták. Örömmel halljuk, hogy a II. kiadás hamarosan megjelenik. Isten áldja meg mindazokat, akik ennek a könyvnek létrejöttén fáradoztak!

Ö.M.

Trobisch, Walter: Heiraten oder nicht? (Házasodjunk-e?) Gespräche und Erfahrungen in einer afrikanischen Großstadt. E. Klotz und Wandenhoeck & Ruprecht, Göttingen/Styria, Graz, 1972. 124 o. (Angol eredetije: „I married you”, Harper & Row, New York/Inter-Varsity Press, London.)

E szélesebb köröknek ajánlható kis mestermű szerzője evangélikus lelkipásztor. Afrikában 1965-ben házassági tanácsadást szervezett meg afrikaiak számára afrikaiak